

Трайко Симеоновъ

Бенковски

Бенковски — ураганъ и сприя,
едно сърдце съ пламтяща жаръ,
горящъ вулканъ, вулканъ — стихия,
апостолъ буенъ и бунтаръ!..

Въвъ тебъ кипѣха сили млади.
По пжтъ неравенъ и трънливъ
за тебе нѣмаше прегради,
за тебъ — за твоя духъ бурливъ.

Ти пръвъ съсъ огненъ гласъ извика:
— Вървете, братя, вечъ да мремъ,
че нашата цель е — цель велика —
не щеме робство и яремъ!..

Следъ тебе — ето възродени
единъ следъ другъ по даденъ знакъ —
отъ мисль бойна обжарени
ти вдигна всичкитѣ на кракъ!

А въ подвизитѣ чудновати,
до днесъ въвъ наший роденъ край —
на твойтѣ конници хвъркати —
вълшебство блѣска и сияй!..

Отъ вражия куршумъ ударенъ
сломи се твоятъ духъ бурливъ,
умрѣ, борецо легендаренъ,
но ти за насъ си още живъ!..